

Тематичний вечір-застереження:

«Знати, щоб жити»

*Малинська центральна районна бібліотека
ім.В.Скुरатівського*

Тематичний вечір-застереження: «Знати, щоб жити»

Мета: Сприяти ґрунтовному оволодінню слухачами повною та достовірною інформацією про ВІЛ (СНІД), шляхи його передачі, ситуації ризику, привернути увагу до даної проблеми.

Обладнання: Оформлено книжкову виставку: «Серйозний погляд на проблему: молодь за здоровий спосіб життя». На журнальному столику інформаційні брошури та буклети.

Звучить музика Фредді Меркурі.

<https://www.youtube.com/watch?v=4ADh8Fs3YdU>

Ведучий №1:

У драмі людській небагато дій
Дитинство, юність, молодість і старість.
Роби, що хоч, ридай або радій.
Неси свій хрест. Все інше – поза сталість,
Настане час і піде все в архів.
Уламки долі винесе на сушу.
Життя – спокута не своїх гріхів,
Життя – це обирання з реп'яхів,
Що пазурами уп'ялися в душу.

Л.Костенко

«Час розкидати каміння, час каміння збирати...» - цей вислів з Книги Еклезіаста означає, що для кожної події зверху визначено свій шлях. Що був для нас вік ХХ ?

Ведучий № 2:

У 1981 році мало хто звернув увагу на повідомлення у щотижневому звіті про захворюваність і смертність, що випускається в Атланті, в якому повідомлялося, що в Лос-Анжелесі 5 молодих гомосексуалістів захворіли рідкісною хворобою пневмонії і двоє з них померли. У наступні декілька тижнів додалися нові факти. У всіх хворих таємничим чином відмовила імунна система. Світ вступив у еру СНІДу. Людство живе у страху перед цією недугою. Цифри про число заражених і хворих усе зростають і стають застарілими вже на момент публікації.

Ведучий № 1:

У пам'яті людства є багато прикладів, від яких холоне в жилах кров. Достатньо згадати епідемії чуми, холери, віспи та інших інфекцій. Відомо, що тільки у XIV столітті «чорна смерть» - бубонна чума – викосила від чверті до третини населення Китаю, Індії, Європи. Але навіть письменники-фантасти не змогли передбачити, що наприкінці другого тисячоліття нашої ери виникне така загроза людства; що в глибину людського організму проникне не випромінювання атомного реактора чи космосу, не новий пестицид, а представник мікросвіту – вірус-убивця, який неминуче приведе зараженим ним до загибелі.

Ведучий № 2:

Для того, щоб наш вечір-застереження пройшов з найбільшою користю для всіх присутніх, ми запросили до себе гостей. Представляємо їх: (вказуємо імена і посади: соціальний працівник, медик або юрист).

Ведуча №1:

Але спочатку більш детально про історію.

Злою іронією долі, перші повідомлення про СНІД з'явилися у період розквіту «сексуальної революції» на Заході, (зокрема у США), небувалого розповсюдження статевих збочень.

Лікарі оперативно виявили особливості контингенту хворих: гомосексуалісти, бісексуали, повії, наркомани. Життя вільне від усяких моральних норм і принципів, не могло не викликати покарання від Природи. І воно настало.

Ведучий №1:

Широка громадськість сприйняла це як справедливу і неминучу кару грішникам. Однак, виявилось, що і праведники не уникнули страшної біди. Жертвами СНІДу стали невинні немовлята, породіллі, пацієнти, яким часто переливали кров. Весь світ здригнувся: донорська кров не тільки лікує, а й убиває.

Ведучий №2:

Протягом 2-х років (починаючи з 1981 року) було з'ясовано загальну картину хвороби, виявлено її збудника – вірус імунодефіциту людини (ВІЛ), розроблено методи, за допомогою яких знаходять вірус хвороби в організмі людини, встановлено механізм негативної дії вірусу на організм.

Ведучий №1:

Вперше ВІЛ було виділено та ідентифіковано у 1983 році французькими вченими на чолі з Л.Монтаньє. Водночас про факти відкриття вірусу, котрий спричиняє СНІД, повідомили американські вчені на чолі з Робертом Галло.

ВІЛ уражає і поступово вбиває спеціальні клітини-лімфоцити, які відповідають за захист людського організму від дії різноманітних мікробів і розвитку пухлин. Імунітет організму повільно, протягом багатьох місяців та років, знижується і це приводить до виникнення різноманітних захворювань, передусім інфекційних, що уражають легені, органи травлення, шкіру, нервову систему тощо. Смерть настає саме від цих захворювань, а не від СНІДу.

Ведучий №2:

Пам'ятайте! Основними шляхами зараження ВІЛ-інфекцією є такі:

- статевий
- при переливанні крові, яка заражена вірусом імунодефіциту
- при використанні нестерильного медичного інструменту
- від хвороби матері або вірусоносія-дитини до, під час або після пологів

Ведучий №1:

Запитання до гостей:

- програма боротьби зі СНІДом в Україні?
- чи є хворі на СНІД у нашому місті?
- чи виявлено, яким шляхом вони заразилися?
- можливо, є ще якісь шляхи зараження СНІДом?
- чи є юридична відповідальність за навмисне чи не навмисне зараження іншої людини?

Ведучий №2:

Усі інші шляхи зараження СНІДом не мають значення, оскільки при цьому, як правило, в організм потрапляє незначна кількість вірусу і зараження не відбувається. Отже, хвороба не передається через рукостискання, поцілунки, предмети домашнього вжитку, спортивний інвентар, при купанні тощо.

Ведучий №1:

Інкубаційний період від моменту зараження ВІЛ до перших виявів інфекції може бути як коротким 4-5 тижні, так і дуже довгим – декілька років. Клінічні симптоми виникають значно пізніше. А в 2/3 хворих може взагалі бути безсимптомна стадія перебігу хвороби протягом 1,5-5 років. За цей період збудник СНІДу руйнує лімфоцити, що неминуче призводить до глибоких змін у всій імунній системі хворої людини.

Ведучий №2:

На початку інфекційного процесу людина почувається практично здоровою і не підозрює про свою недугу. Що повинно викликати занепокоєння у зміні стану здоров'я людини? Насамперед, збільшення лімфатичних вузлів, а також прогресуюча втрата ваги, незважаючи на збереження колишнього режиму харчування, часті гнійні і запальні ураження слизовою оболонкою рота, шкіри, статевих органів, тривалий розлад випорожнень, підвищена температура тіла, що тримається більше як місяць без будь-якої причини. Незалежно від того, чи є клінічні прояви чи ні, ВІЛ-інфікована людина є джерелом зараження іншої людини /презентація книги «Люди и ВИЧ. Книга для неравнодушных» - К.: 2004/.

Ведучий №1:

А зараз розповідь про людину, що протягом майже 30 років залишалася у центрі уваги, зачаровуючи публіку своїм талантом. Рудольф Нурієв. За своє творче життя він виконав усі провідні чоловічі партії класичного балету. Соліст театру ім. Кірова (нині Маріїнського театру в Санкт-Петербурзі), зірка Лондонського балету, директор балетної трупі Паризької Гранд-опери. Тисячі прихильників Нурієва чекали на кумира в різних куточках Землі. Він знімався у кіно, з'являвся на телебаченні, робив балетні постановки для різних компаній. Та всі життєві і творчі плани Рудольфа Нурієва перекреслив СНІД.

1984 рік. Великому танцівникові повідомляють, що він інфікований вірусом імунодефіциту людини. Спочатку цю звістку Нурієв сприйняв спокійно, бо розраховував вилікуватися за допомогою своїх грошей. Відтоді він витрачав до 2-х мільйонів доларів США на рік. Та сподівання виявилися марними. Стан здоров'я погіршувався. «Тепер мені кінець?» - постійно запитував він у лікаря. У 1992 році його не стало.

Те, що відбулося з Рудольфом Нурієвим, можна пояснити лише глибоким відчаєм: приховуючи страшну хворобу, він заразив десятки своїх партнерів.

За життя Рудольф просив лікарів не розголошувати справжню причину його смерті. Мішель Канезі, особистий лікар Нурієва, в інтерв'ю французькій газеті «Фігаро» все-таки порушив обіцянку своєму пацієнту. «Я це роблю тому що ... Рудольф боровся з вірусом 13-14 років і перемагав його завдяки своїй силі і вмінню боротися. Про це треба сказати. Він надто знаменитий, щоб приховувати правду».

Ведучий №2:

Згадаймо про можливі шляхи зараження – і стане зрозуміло, що ризик інфікування ВІЛ з більшою чи меншою ймовірністю загрожує кожній людині.

Ось приклад, який в свій час приголомшив всю країну і який водночас вражає своєю буденністю.

Діти гралися «в лікаря» знайденими на смітнику шприцами. Уже потім виявилось, що на кінчику голки причаїлася смерть. Якщо шприци не дезінфікують (а таких «правильних» споживачів наркотиків зовсім небагато), то вірус живе на голці 3-7 днів. Ваші молодші братики і сестрички не бавляться шприцами? Не обов'язково й бавитися, щоб підчепити заразу. По допомогу до лікаря звернулася дівчина, котру зі зла штрикнув у тролейбусі використаним шприцом наркоман, хворий на СНІД.

/Гра «Міфи та факти про СНІД»/

Ведучий №1:

Сьогодні наш тематичний вечір не для того, щоб залякати, а щоб застерегти: практично всі ми – у групі ризику. ВІЛ-позитивна людина, згідно з законом, має засвідчити підписом, що вона знає про свою інфекцію і усвідомлює її загрозу для інших. Але ж разом з тим ця людина продовжує жити, кохати, відвідувати лікарів... Тобто поширювати вірус статевим або побутовим шляхом. І чим раніше ми позбавимося усталених штампів щодо можливостей ураження, тим важче ці можливості реалізовуватимуть у нашому житті.

Якщо вас хвилюють проблеми СНІДу, за консультацією можна звернутися до центру боротьби та профілактики ВІЛ/СНІД. Анонімність гарантується законом.

Ведучий №2:

Кожна людина повинна до кінця усвідомити всю небезпеку, яку несе СНІД і зробити все можливе, щоб уберегти себе, своїх близьких та рідних від цієї страшної інфекції, бо СНІД може увійти практично в кожен дім, кожную сім'ю.

Фредді Мерк'юрі був одним з найбагатших музикантів британської шоу-індустрії, але помер від СНІДу. Саме музику його гурту ви зараз чуєте і багато хто з вас впізнав її ще на початку нашого заходу.

Звучить музика Ф.Мерк'юрі.

<https://www.youtube.com/watch?v=SXjKvoVOjhA>

Останні дні життя Мерк'юрі були жахливі. Він уже не міг їсти, погано бачив і говорив, важко дихав, нікого не впізнавав, не помічав купи листів від прихильників, не цікавився реакцією на заяву від його імені, а саме: «Хочу підтвердити: аналіз моєї крові виявив вірус імунодефіциту людини. У мене СНІД. Я тримав цю інформацію в секреті, щоб зберегти спокій рідних та близьких. Та настав час повідомити правду моїм друзям і прихильникам. Сподіваюся, що всі вони об'єднаються в боротьбі з цією хворобою».

Звучить музика Ф.Мерк'юрі.

<https://www.youtube.com/watch?v=vofSgnnnIrI>

Ведучий №1:

Наука привчила нас до оптимізму. Є отрута- буде й протиотрута. У випадку зі СНІДом не все так просто: на початку ХХІ століття медицина визнала поки що свою безпорадність. То ж чи не вимремо ми раніше,

ніж буде знайдено ліки від СНІДу? Напевно, ні. Людство не загине до останнього представника. Але якщо виживе лише половина, то це буде потрясіння, яке можна порівняти лише з термоядерною війною.

На карту поставлено життя людства.

Ведучий №»2:

Колись Христофор Колумб писав королеві Ізабеллі «Світ маленький; я кажу, що світ не такий великий, як думає юрба». Ми повинні пам'ятати це. Як і не забувати слова Джона Донна «Немає людини, що була б як острів сама по собі... Від смерті кожної людини малію і я, бо я єдиний з усім людством; тому ніколи не питає, за ким сумує дзвін – він сумує за тобою».

/звучить пісня «Береги любовь»

<https://www.youtube.com/watch?v=1WpdmWsrBV4/>

Сценарій підготувала

зав. відділом обслуговування

Матяш Л.А.